KARİKATÜR

Tabiatın artistleri!

— Gız Fadime, bak guşlar da sinema oynayorlar!...

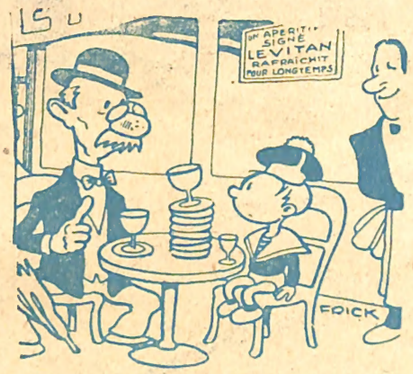

ZAMANE ÇOCUĞU:

Baba — Ne düşünüyorsun oğlum?..

Oğul — Annemin süpürge sopasını hazırladığını!...

SABIRSIZ MÜŞTERİ:

— Bay kondöktör, kalkma saatinden on beş dakika geçti, neden hareket etmiyoruz?..

— Ne tuhaf sual, koca tren sade sizi götürecek değil ya... Biraz sabırlı olun belki birkaç müşteri daha gelir!...

BEYZADENİN EMRİ:

— Kapıyı arkamdan var kuvvetinle kapa, bu münasebetsiz ev sahipleri hiddetlendiğimi anlasınlar!..

EV DOKTORU

Ehemmiyetsiz arızalar, küçük rahatsızlıklar için hemen telâşlanarak doktora koşmak, saatlerce, bazan günlerce hastalığınızın mahiyetini anlıyamadığınızdan merak içinde kalmak istemiyorsanız, YENİ EV DOKTORU'nu itina ile biriktiriniz. Ailede EV DOKTORU 20 formada tamam olacak bir Tıp Ansiklopedisidir. Onda, mahiyetini, işaretlerini ve sebeplerini öğrenmek istediğiniz her hastalığı hurufu heca sırasile bir dakikada bulacaksınız. YENİ EV DOKTORU sade size hastalığın mahiyeti ve sebeplerini değil, tedavi usul ve çarelerini de açık bir lisanla anlatacaktır. Her aile babası, her anne, YENİ EV DOKTORU'nu vefakâr bir arkadaş samimî bir kara gün dostu gibi kütüphanesinden ayırmamalıdır. Her forma 10 kuruştur.

Markamız sağlamlık ve

Ucuzluğun teminatıdır

ERKEK VE KADIN KUMAŞLARI

Kumbaralar, Saraciye, Hazır elbise,
Tuhafiye eşyası vesaire,
YERLİ MALLAR PAZARI

No. 116 : CİLT: 5 YIL: 3 FİATI 10 KURUŞTUR 17 MART 1938

KARİKATÜR

ÇIKARAN: SEDAT SİMAVÎ

İdarehanesi:
İstanbul: Ankara caddesinde hususî daire. Posta kutusu: İstanbul 103

ABONE ŞARTLARI:
Türkiye için seneliği 500, altı aylığı 250, üç aylığı 130 kuruş. Ecnebi memleketler için seneliği 800, altı aylığı 400 kuruştur.

✻ PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ VE EBEDİ MİZAH MECMUASI ✻

Avusturyanın ilhakından sonra Orta Avrupa haritasının aldığı şekil..

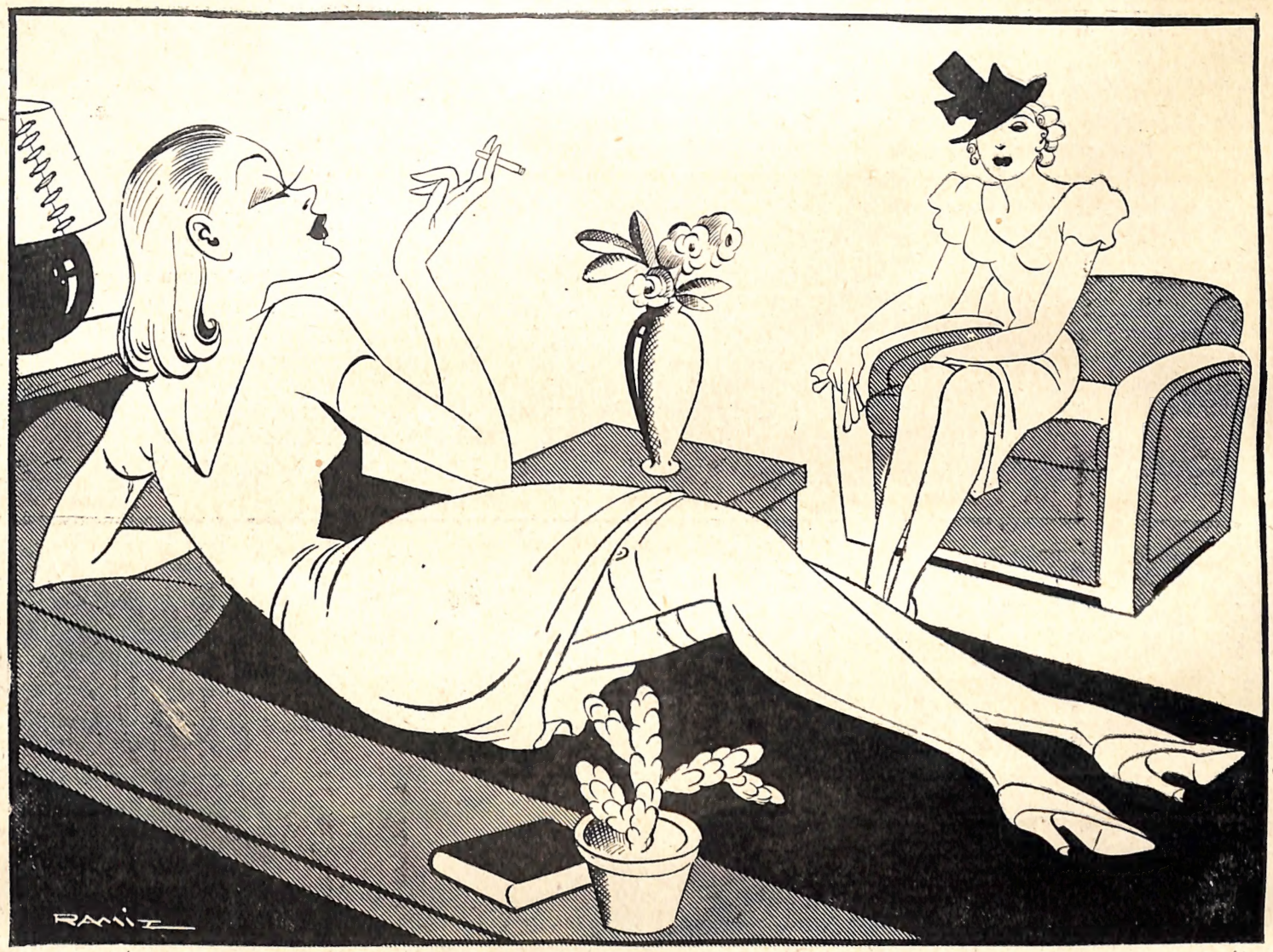

Oturan — Yakında ben de senin gibi!...
Yatan — Tebrik ederim, evlenecek misin?...
Oturan — Hayır, korsamı çıkaracağım rahata, saadete kavuşacağım...

MEKTEPLERDE CEZA USULÜ

— 1 —

— Gazetelerden bazıları mekteplerde ceza usulünün yeniden hortlatılmasına taraftar. Ötede beride toplantılar yapan terbiye mütahassısları ve mütefekkirlerden bir kısmı da ayni fikirde. «Dayak, izinsiz vesaire gibi korkular olmazsa çocuklar çalışmazlar, uslanmazlar» diyorlar. Sen ne fikirdesin?

— Vallahi dayak ve hapis denen şeylerin yalnız çocuklar üzerinde değil, büyükler üzerindeki hayırlı tesiri inkâr edilecek şeylerden değildir. Ancak!

— Ancak ne olmuş?

— Ne olacak, Mekteplerdeki talebe kalabalığından bazan yüze yakın çocuğu - sandığa yumurta istif eder gibi - üstüste dolduruyoruz. Bu eza yetmezmiş gibi biçarelere bir de üstelik dayak atmıya kalkarsak ayıp olmaz mı?

— 2 —

— Böyle tahsil olmaz efendim.. Böyle terbiye olmaz efendim... Böyle disiplin olmaz efendim.. İzinsiz lâzım efendim... Dayak lâzım efendim... Biz böyle mi yetiştik adam olduk efendim?

— Müsaade buyurun efendim.. Doğru söylüyorsunuz efendim... Ancak yetişip adam olduğumuz muhakkak mı efendim? Yediğimiz dayakların yanımıza kâr kalmadığı muhakkak mı efendim?

— 3 —

— Mekteplerde ceza usulünün kalktığından şikâyet ediliyor.

Benim fakirhane bir büyük mektebin karşısındadır. Oturduğum odadan sınıflardan birinin içini görürüm.

Çocukken bir kabahat yaptığımız zaman bizi yerimizden kaldırırlar, duvar diplerinde ayakta dikilme cezasına mahkûm ederlerdi. Bahsettiğim sınıfta çocuklardan bir kısmının ayakta durduklarını görüyorum. Demek ki, o usul kalkmamış.

— O sizin gördüğünüz sınıfta çocuklardan bir kısmı oturacak yer bulamadığı için ayakta duruyor.

— 4 —

— Dayağı kaldırdığımıza hiç isabet etmedik. Hattâ çok fena ettik diyebilirim, çok fena...

— Ay siz dayak kalktığını mı sanıyorsunuz?

— Ne demek?

— Hayır azizim. Dayak kalkmadı; sadece şeklini değiştirdi. Eskiden dayağı muallim atardı. Mekteplerde spor oyunları başladıktan sonra bu vazife talebeye intikal etti. Şimdi çocuklar birbirlerini dövüyorlar.

— 5 —

— Allah yardımcın olsun. Sen muallimsin. Çocukların içinde tabiî birçok haylazlar, tenbeller, yaramazlar vardır,

Dayak atmadan bunlarla nasıl başa çıkıyorsun?

— Kim demiş dayak atmıyorum diye.

— Yahu dayak kanunen yasak değil mi?

— Ben kendi dersimden başka beş, altı saat da spor dersi aldım. Sınıfta hal ve hareketini mimlediğim talebeyi spor dersinde ortaya çekiyorum. Boks talimi yapmak bahanesile ağızlarını, gözlerini dağıtıyorum yaramazların.

— 6 —

— Herkes ne söylerse söylesin. Ben mekteplerde talebeye dayak atılmasına katiyen taraftar olamıyacağım.

— Sebep!

— Sebep şu ki, mektepler şimdi muhtelit yani kız, erkek karışık.. Kızlara tabiî el kaldırmak ayıp düşer. Bu takdirde sopayı yalnız erkek çocuklara atacağız ve büyük bir haksızlık olur. Sonra...

— Sonra...

— Karısından dayak yiyen erkeklerin gün günden çoğaldığını görüyoruz. Kızlar erkek çocukların kolayca dayak yediklerini görürlerse cüretleri artar. İlerde bilmem ne olur?

— 7 —

— Dayağı mutlaka mekteplere sokmalıyız. Dayak cennetten çıkmadır.

— İnanma birader. O lâkırdı hocaların uydurmasıdır. Bu dayak usulünün cennette kimlere karşı tatbik edildiğini hocalar bize söyliyebilirler mi?

Bu hocalar hakikaten lâkırdıları birbirini tutmıyan adamlar. Cennette adam dövülüyor yahut orada ikamete liyakat kazanmış insanlar arasında ara sıra kavga çıkıyor, sokak ve tramvayda olduğu gibi dayak fasılları cereyan ediyorsa onun cennetliği nerede kalır?

— 8 —

— Haydi diyelim ki, mekteplerde dayak usulünü yeniden ihya ettik. Bunun tatbikatı nasıl başarılacak? Erkek muallimler dayak işini şöyle böyle becerirler. Fakat ya zavallı nazlı, nazik kadın muallimler ne yapacaklar?

— Henüz evlenmemiş olanlar için müşkülce ama, kocalılar için bu yapılamıyacak bir iş değildir.

KARİKATÜR

* * * *

KİME DERLERMİŞ:

Oğlu Salamona sordu:

— Babaciğim, iyi tezyahtar kime derler?

— Onu bilmiyecek ne var, uğursuz oğlu uğursuz. Tükâna düyme almiya yelen enaiya pardesu satana!

— Bütün servetimi karımın üstüne yaptım...
— Apartıman falan mı?..
— Hayır, bir kürk aldık!...

Cem ameliyatı..

Apandisit ameliyatından sonra hasta kendisini tuhaf değil mi, toplamıştı. Operatör karşısına dikilerek:

— 100 ameliyat ücreti, 100 lira tedavi bedeli, 20 lira ilâç vesaire. Bütün borcunuz ceman yekûn iki yüz yirmi lira ediyor.

Dedi. Hasta yanık yanık cevap verdi:

— Cem ameliyatı için ayrıca bir şey takdim edilmiyecek mi?

KADIN VE ŞEHİR

Bir kadın var mı şimdi saçı samur olmaya,
Kaşı yay, kirpiği ok, teni billûr olmaya?

Yeni icat boyalar meydan aldıktanberi,
Hangi kızı görüp de gönül meshur olmaya?..

Bir günde güzelleşir elli yıllık acuze,
Elverir ki kör, topal, bir de kambur olmaya!

Hangi ihtiyar var ki, esaslı tamir ile,
Süslenip bezenince yirmilik hur olmaya?

Kadını böyle olan bir beldenin kendi de,
Neden güzelliğile bugün meşhur olmaya?

Ali Çetinkaya'nın eli değince şimdi,
Kabil mi ki, İstanbul bir gün mamur olmaya?

Üstündağ'ın himmeti eksik olmasa bizden,
Mümkün mü işbu belde yekpare nur olmaya?

Yazın kızgın güneşte tozlu olur da yollar,
Kışın yağmurda, karda nasıl çamur olmaya?

Korkarım, yıkılsa da Yenicami kemeri,
Arkadan göze batan bin yıllı sur olmaya!

Köprüde sağlam binen Şişlide alil iner,
Tramvayla gitmeye insan mecbur olmaya!

Akdeniz, Karadeniz deme, dolaş durmadan,
Yalnız bindiğin gemi köhne vapur olmaya!

Bayram ayın başına, sonuna gelse de bir,
Yeter ki, Çamdeviren, adam memur olmaya!

Çamdeviren

Kudretini «Tohum» la «Bir adam yaratmak» suretinde gösteren kafalılarımızdan:
NECİP FAZIL KISAKÜREK.

Paltonu soğuk havada kaybetme.

★

Küçük ev senin ise kira ile oturulan konaktan daha iyidir.

★

Tavşan hatıralarını kaçarken kaybeder. Şu kaçmak her cihetten faydalı vesselâm.

★

Sertliğe karşı sertlikten belki mükemmel kavgalar çıkar, fakat dostluk asla!

★

İyi sözler gençleri, yıpranmış sinirler de ihtiyarları kandırır.

Herhangi bir işi yapmak kabilken tehir mi ettin, kaybettin demektir.

★

Ununu elleri ıslak adama teslim etme.

★

«Bir tek taşla duvar yapılmaz» bu lâf ferdiyetçi olanlarla alay etmek için söylenmiştir.

★

Silâhsız mısın? Kendini müdafaa edemezsin!

★

«Fazla parayı tenbeller ister» bu sözü muhakkak fazla parası olan açıkgözler söylemişlerdir.

★

Genç adama, ihtiyar at.. diyorlar. Buradaki «At» kelimesi mecaz da olsa kadın mânasına gelmez.

Kudurmuş köpek sopadan korkmaz!

★

Sade ziyafetlerle geçinmek istiyen, daima açtır.

★

Bir yüzü büyük burun kadar hiç bir şey çirkinleştiremez.

★

Körpe kuzular yaşlı koçlardan daha kolay satılır.

★

Herkesle alay mı ediyor? Tam alaya alınacak herif kendisidir.

★

İyi yalancı uzaktan gelendir. **Filozof**

FALCI

(Komedi Üç Perde)

— 1 —

[Falcının evi]

Bay Hayreti

Meşhur falcı Şeyh Lâhûtî siz misiniz?

Falcı (Hiddetle)

Kim halt etmiş onu... Ben ne şeyhim, ne de falcı? Sen aklın sıra benim ağzımı mı arıyorsun?

Hayreti

Aman estağfurullah şeyhim. Bendeniz ölye adam değilim.

Falcı

Tekkelerin kanunla kapandığını, falcılığın yasak edildiğini bilmiyor musun? Beni sana falcı diye kim söyledise boyunca halt etmiş..

Hayreti

Aman şeyhim kızma!

Falcı (Köpürerek)

Bak bana hâlâ Şeyhim diyor... Aklı sıra bana Şeyhim diyecek, falına baktıracak. Sonra gidip cürmü meşhut mahkemesine haber vererek beni yakalatacak... Yanlış kapı çaldın yanlış...

Hayreti (Şaşkın)

Kerem et Şeyhim...

Falcı (Bağırarak)

Ben şeyh değilim bayım bay... İşitiyor musun bay... Şayet pencerenin dışına adam falan sakladınsa kulaklarile isitsinler... Bayım bay...

Hayreti

Çattık belâya... Yahu beni size arkadaşınız Mehdi Çelebi gönderdi. Hattâ bir mektup da verdi.

(Bir kâğıt uzatır)

Falcı (Kâğıdı okuyarak)

Şunu daha evvel söyleseydin ya a nuru didem..

Hayreti

Meydan bırakmadınız ki.

Falcı

Elbette.. Allah esirgesin bir kere yakalandık; bir daha ele geçersek halimiz ne olur.

Hayreti

Allah esirgesin bayım.

Falcı

Bana artık Şeyhim diyebilirsin. Hattâ istersen elimi de öpebilirsin.

Hayreti

Efendim, sebebi tasdiim şu... Siz gaipten haber verirmişsiniz.

Falcı

Bize ne malûm değildir ki.

Hayreti

Tayyare piyangosu satın alacağım. Falkat ikramiyenin bana çıkmasını istiyorum. Bu keşidede hangi numaraya ikramiye çıkacağını bana söylivebileceğinizi Mehdi Çelebi katiyen temin etti.

Falcı

Evlât sen ne söylüyorsun... Gaip ile benim aramda âdeta bir telsiz telgraf muhaberesi vardır. Gözlerimi kapayıp herhangi bir sual sordum mu derhal cevabını alırım.

— Görüşemezsek Allaha ısmarladık, yakında Avrupaya gidiyorum...
— Oh oh, memnun oldum, gezip eğlenmek için mi?..
— Evet, şöyle bir tetkik seyahati!...

Hayreti

Mehdi Çelebi de öyle söyledi... Haydi şeyhim şöyle bir gözlerini yum bakalım.

Falcı

[Minderin altından bir tesbih çıkararak eline alır, sonra diz çöküp gözlerini kapıyarak sallanmıya başlar.]

Sen bir mahallede oturuyorsun.

Hayreti

(Hayretle gözlerini açar)

Bildi yahu.

Falcı

Mahallede bir bakkal var.

Hayreti

Onu da bildi.

Falcı

İkramiye çıkacak numaralardan birini o bakkal almıştır.

Hayreti

Hangi numara acaba?

Falcı

(Gözlerini açarak)

Daha ne söyliyeyim... Bakalın elindeki biletin numarası kaçsa o...

Hayreti

(Oturduğu minderin üzerine bir lira bırakarak)

Az ama kusura bakma Şeyhim....

Falcı

Biz para ile alâkası olan insanlardan değiliz. Eksik olma.

İKİNCİ PERDE

[Bir mahalle bakkalı]

Hayreti

Bu ay aldığın tayyare biletini bana satar mısın?

Bakkal

Ben bakkalım ayol... Bilet satıcısı değilim. Karşiki tütüncüye git.

Hayreti

Yok, ben senin kendin için aldığın bileti istiyorum. Parasını iki misil vereceğim.

Bakkal (Düşünerek)

(Kendi kendine) İki misil mi? Şaşılacak şey... Bu adam herhalde bir şey biliyor ki, biletimi iki misline almak istiyor. **(Yüksek sesle)** Bayım ben biletimi satmam... Bir taliimi deniyeceğim.

Hayreti

Dört misil veriyorum yani dört lira..

Bakkal

(Bir tereddütten sonra)

Olamaz... Biletim satılık değil.

Hayreti

On misil veriyorum yani on lira.. Daha bir diyeceğin var mı?

(Bakkal hayretle müşterinin yüzüne bakar)

Hayreti

(Bunu tereddüt mânasına alarak)

Yirmi lira... **(Cüzdanını çıkararak)** Zaten bütün param da bundan ibaret... İstesem de fazlasını veremem...

Bakkal (Kendi kendine)

Yahu bu herif peygamber değil ya.. Herhalde delinin biri olacak.. Şu yirmi lirayı kaçırmıyalım **(Yüksek sesle)** bayım eski müşterim olduğun için hatırını kırmıyacağım. Bileti yirmi liraya veriyorum.

[Hayreti, sevinçle paraları verir, bileti alır ve etekleri zil çalarak dükkândan çıkar.]

ÜÇÜNCÜ PERDE

[Üç gün sonra falcının evinde]

Hayreti

Şeyhim nerede kaldı bu senin kerametin?

Falcı

Ne olmuş ki?

Hayreti

Bizim mahalledeki bakkalın biletine ikramiye çıkacak dedin. Gittim herife tam yirmi lira sayarak biletini aldım. İkramiye şöyle dursun, bir lira amorti bile çıkmadı.

Falcı

(Gülmiye başlar)

Behey gafil. Biletin sahibi olan bakkal verdiği bir liraya mukabil yirmi lira almış.. Daha ne ister... Yirmi lira ikramiye değil mi?

Sukuşu

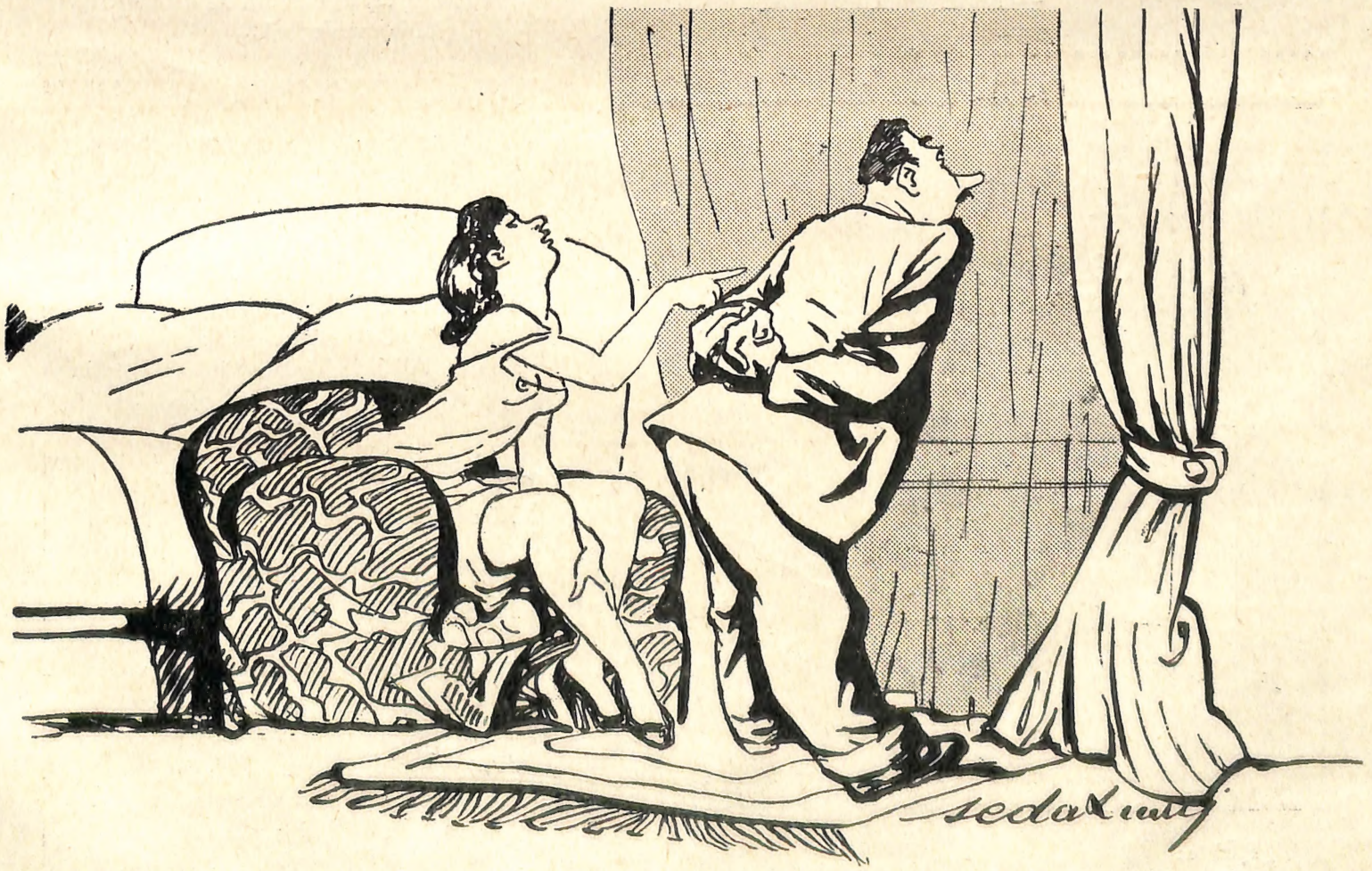

— Gördün mü kocacığım, perdeler açıkken soyunan yalnız ben değilmişim. İşte karşıdaki kiracının oğlu da soyunuyor!..,

SİYASET DEV ADIMLARİLE YÜRÜYOR:

İspanyada:
Ecnebi muhbir — Affedersiniz, yüzünüz pek gülüyor.... Kaçıyor musunuz, kovalıyor musunuz?..

MÜDAFAA HAKKI:

Mahkemeye düştüler. Reis Cin Öme re sordu:

— Baksana iki defadır bayı dolandırıyormuşsun, ne diyeceksin?

— Ne diyeyim bay reiz, enayiliğine doymasın!

Pariste:
— Ahbaplardan biri şimdi nazır olmuş, kabinenin istifasından evvel yetişip tebrik edebilirsem ne mutlu bana!...

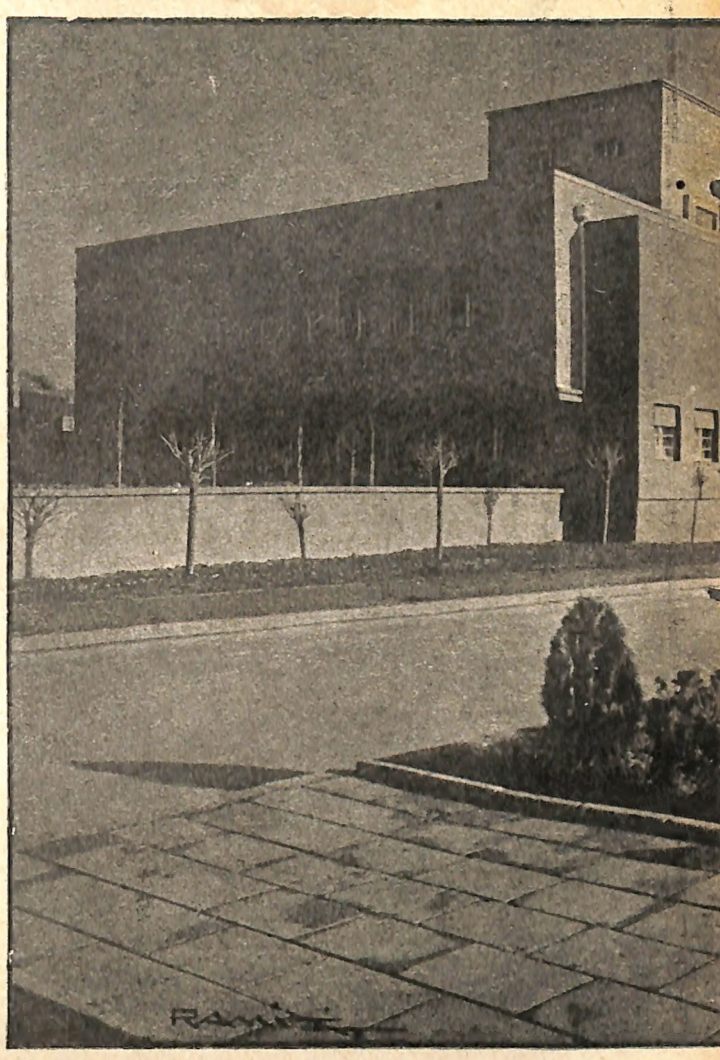

KÜLTÜR VEKİLİMİZİN MEKTEPLERDE ESKİ CEZA U MESİ TALEBEL

— Arıkan'ın verdiği karara ne dersin?.
— Bal gibi karar derim!...

YALV

— 1 —

Yavrum!... Sülün gibisin, kurban olayım sana,
Gel, göreyim yakından!..
Ben de Allah kuluyum, böyle bakma insana,
Ölüyorum aşkından!..

— 2 —

Ben de Allah kuluyum, bir gönül taşıyorum,
Yazıktır, kırma onu!..
Nicedir kollarından uzakta yaşıyorum,
Hasretin gelsin sonu!..

— 3 —

Hasretin gelsin sonu, bu ayrılık tükensin,
Dertlerim olsun azat!..
Ben sana köle oldum, benim sahibim sensin,
Etme gayriye mezat!..

— 4 —

Etme gayriye mezat, satma başka güzele,
Benim sendedir gözüm!..
Dünyanın güzelleri yanıma gelse bile,
Birine gülmez yüzüm!..

SULLERİNİN KABUL EDİLMİYECEĞİNE KARAR VER-
Rİ SEVİNDİRDİ:

SİYASET DEV ADIMLARİLE YÜRÜYOR:

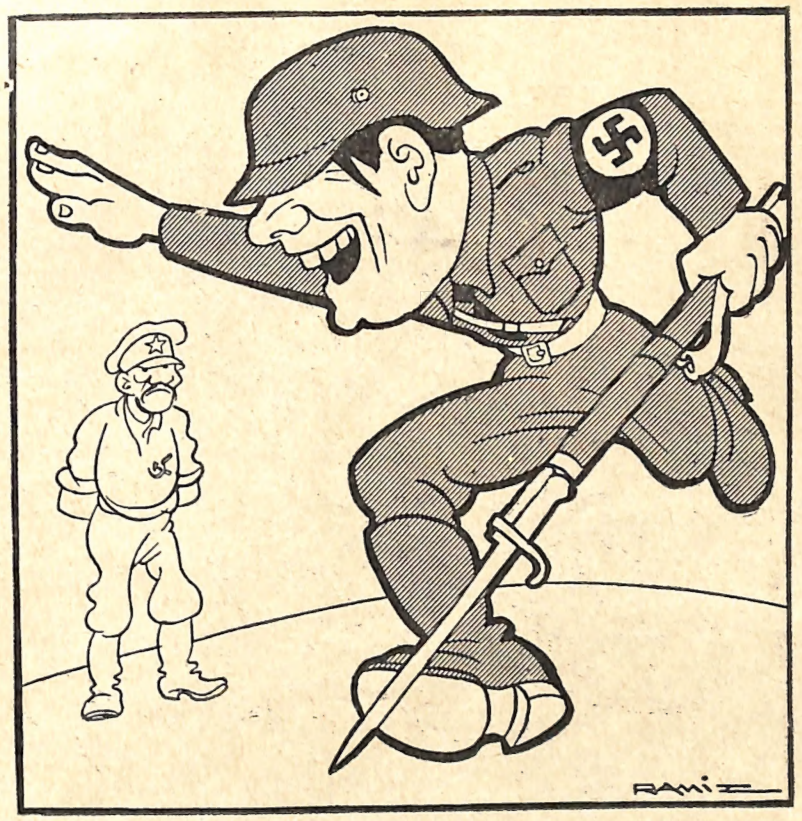

Avusturyada:
Nazi (Komüniste) — Yaya kaldım tatar ağası!...

HANGİSİ DAYANIKLI

— Ben yangın kulesinden düştüm de yine hiç bir yerime bir şeycik olmadı.

— Ben daha dayanıklıyım?

— İmkânı yok!

— Var. Bukadar atıyorsun da hâlâ kafam, gözüm sapasağlam.

ARIŞ

zan:
T RÜŞTÜ

— 5 —

Elbette yüzüm gülmez: Hoşlanmam sarışmdan,
Tutmam uzansa eli!..
Kaçtım mavi gözlerin o soğuk bakışından,
Ben kendimi bileli!..

— 6 —

Esmerden farkı var mı karanlık gecelerin,
Geceler korkunç olur!..
Seninki mermer gibi, halbuki her esmerin,
Teni mutlak tunç olur!..

— 7 —

Şifa verecek yerde, bana zehir olsa da,
Buseni istiyorum!..
Dünyada sağım, solum güzellerle dolsa da,
Ben seni istiyorum!..

— 8 —

Ben seni istiyorum; ey mini mini kumral;
İşte sana köleyim!..
Dinle yalvarışımı: Beni kucağına al,
Kollarında öleyim!..

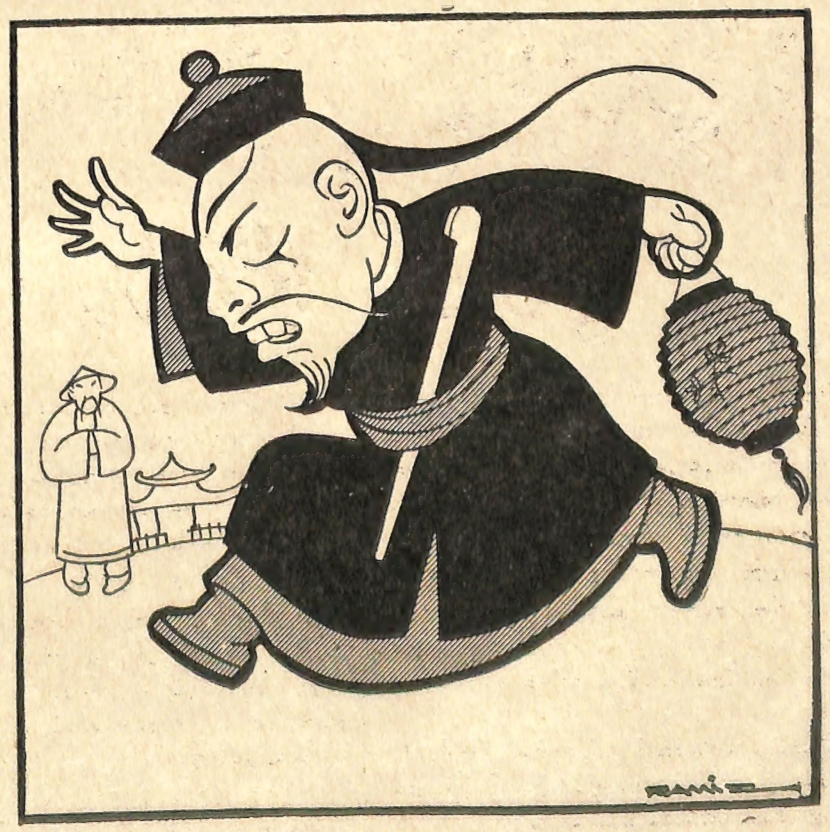

Çinde:
— Çok geri kaldığımızı anladın mı?..
— Anlamasam koşarak kaçar mıyım?!...

— Rakı masasında, on beş sene evvel ölmüş karını da hatırlamak olur mu be yahu?...
— Bilsen bilâder ne güzel mezeler hazırlardı!...

Yeni Şair

Rahmi maderden nüzul eder etmez, küçük dudaklarının kenarında birkaç tane saçma sapan mısra kırıntısı var mıydı bilemem. Fakat bütün tanışmamız ve karşılaşmamız esnasında ben onun ağzını mısrasız, gözlerini hulyasız, cebini defitersiz ve kalbini aşksız göremedim.

— Kendimi bildim bileli evel Alah şairim.

Sözünü «Merhaba» yerine kulanırdı. Hangi mektepten çıktığı, ne işe yaradığı sual edilemezdi. Zira:

— Şair denilen adam hüdayinabit yetişmeli. Öyle tahsil, terbiye, okumak falan şair kısmının zihnini karıştırır, ilhamını lekeler.

Hakikatini adamın suratına çarpmasile, düşman kesilmesi bir olurdu.

Doğma büyüme bizim mahalleliydi. Pederinin vefatından sonra mektebi büsbütün terkederek annesinin sırtından geçinmiye başladı.

Mahalle kahvesinin, borusu nazarlıklı, gramofonunda çalınan gazellerin vezinlerini bulmakla işe girişti ve bu suretle mahallelinin nazarı dikkatini celbetti.

Gramofon:

Ayın on dördü gibi dün gice mecliste idi,
Kande akşamlayacak ol mehi tâbân bu gice.

Gazelini mi tutturdu? Haydi bizim üstat kendini ahenge vererek mırıldanırdı:

— Ayın on dör.. Fâilâtün, dü gibi dün... Fâilâtün, gece meclis.. Fâilâtün, de idi, fâilün...

İşte ilk gazellerini bu usulde yazdı. Can ciğer ahbaplarına tenhada okur, cevahirlerine etrafı hayran bırakırdı.

Gel zaman, git zaman, büsbütün sarsaklaştı, büsbütün budala bir dalgınlığa gömüldü.

Artık mahalle kahvesinin gramofonundaki gazellere kulak asmıyordu. Neredense gazelden başka şiirler yazıldığını haber almıştı. Hem bu yeni şiirlerin vezni daha kolaydı.

Bir gün akranlarına şöyle bir konferans verirken rasladım:

— Gazelin modası geçti çocuklar, mesele parmak hesabına dayandı. Biz yeni nesil artık divan edebiyatını boşlamalıyız. Açık Türkçe ile yazmak dururken ne demiye «Failâtün» le uğraşalım. Meselâ şu dün akşam yazdığım manzumeye bakın:

Gece gündüz saat başı bakarım
Sevgilimin sanki başı güneşli,
Sevgilime yan bakanı yakarım,
Benim aşkım volkanlardan ateşli,

Bay öğretmen — Haritada bana Çin ile Japonyayı gösterir misin?..
Kızcağız — Mümkün değil bay öğretmen, onlar şimdi biribirlerine girdiler!..

İşte bu şiir parmak hesabıdır. Tamam on bir hecelidir. Dün oturdum, böylece kırk kadar şiir yazdım. Hem bir kıtadan ibaret değil, en aşağısı onar kıta.

O günden sonra dikkat ettim, bizim şair oğlanın evinde kavga eksik olmadı. Bir taraftan çocuk:

— İstikbalim, şöhretim, deham, eserlerim...

Diye feryat ediyor. Öte yandan bedbaht validesi:

— Vallâhi param yok... Eğer varsa kefenime, teneşirime harcansın.

Diye sızlanıyordu. Mesele nihayet etrafa yayıldı. Üstat kitap çıkarmak arzusuna kapılmış, kadını âdeta eritip bitiriyormuş.

Nihayet kitabı da bastırdı. Bir gün yine mahalle kahvesinde gördüm. Cici kitaplarından bir koltuk dolusunu masaya sermiş, üstünü imzalayıp duruyor. Omuzundan uzanıp baktım. Devrin meşhur şairlerine göndermek için hazırlık. Kimine «Meslekdaşım», kimine «Dostum», kimine «Ciğerim» diye lâübalice ithaf üstüne ithaf donatıyor.

Kitabı çıktı çıkalı üstüne başına bir hal geldi. Artık yüzümüze bakmıyor.

Bir akşam mahallede açlıktan ölen saka Mehmetten bahsediyorduk. İçimizden biri fikrini soracak oldu. Burnunu gökyüzüne kaldırarak:

— Böyle süflî meseleleri düşünemem doğrusu, dedi, ben şair adamım.

Ancak üç sayı çıkarıp badehu sizlere ömür tekerlenen amatör mecmualarından birinde üstüste iki şiir bastırdığı zaman büsbütün azdı. Artık huzurunda lâfa «Üstat» diye başlamıyanları âdeta tahkir ediyor, Beyoğlunda dadandığı pastahanelerden mahalleye sabaha karşı geliyordu.

Yeni yeni şeyler öğrendiğini annesile yaptığı para kavgalarından anlıyorduk.

— Bohem hayatı bir sanatkârın ilham kaynağıdır. Ben sabahlara kadar uyuyabilir miyim? Senin deha dediğin saat onda yatağa girebilir mi?

Diye bar bar bağırıyordu.

* * *

Annesinin ölümünden bir hafta sonra evi sattı. Ortadan kayboldu.

Geçenlerde Beyoğlunda rasladım. Yüzünde gizli gizli alınıp kullanılan zehirlerin nevi şahsına münhasır sarılığı vardı. Saçları bir miktar daha uzamış, gözleri donuklaşmış, boynu incelmişti. Yanımdaki masada üç arkadaşile oturuyor, onlara şiirlerini okuyordu.

Kulak verdim. Üstatta terakki var. Gayri ilhamına parmak hesabı da vız geliyor olmalı. İşi serbset nazma vurmuş.

Hey, hey de hey, hey!
Sevmek ne güzel şey!
Gece
Bir baykuş gibi odamda tüneyince...
Ben,
Boynumu bükerek,
Yatağımın kenarına çökerek...
Haykırıyorum.
Seni bir Venüs heykeli gibi kırıyorum
İçimde...
Artık benim gözümde her şey
Bir başka biçimde...

Diye tımarhanedekilere taş çıkarırcasına saçmalıyordu! Kulank misafiri

Kazanın sebebleri

Hastanede iki yaralı karyola komşusu konuşuyorlardı.

Biri — Benim yaralanmama geçen cuma günü öğle üstü başlıyan yağmur sebep oldu, dedi.

Öteki hayret etti:

— Çok garip.. Ben de ayni sebepten yaralandım.

— Ben beyhude otomobil parası vermiyeyim diye koştum.

— Ben de koşmıya mecbur kalmıyayım diye otomobile binmiştim.

ZENGİN İLE KAPICI

Yeni zengin, yeni satın aldığı apartımanı geziyordu. Kendisine daireleri gösteren kapıcının arasıra derin derin göğüs geçirdiğini gördü ve sordu:

— Arkadaş, senin bir kederin var galiba. Hasta mısın?

— Hayır çok şükür.

— Ailenden biri mi hasta yoksa.

— Onlar da turp gibi maşallah..

— Ohalde neye ah ediyorsun?

— Fakirim efendim ben ah etmiyeyim de kim etsin.

Yeni zengin kapıcıya acıdı:

— Meyus olma arkadaş, dedi, hayat gariptir. Akla gelmez tecellileri vardır onun.. Bakarsın ki günün birinde her şey değişiverir... Benden ibret al... Ben memleketimden geldiğim zaman cebimde yirmi kuruş param vardı. Böyle bir apartımanda kapıcılıkla işe başladım. Fakat bugün görüyorsun ki, milyonerim.

Kapıcının çehresi daha ziyade kararırdı.

— Hayatın tecelileri hakikaten gariptir. Ben işe başladığım zaman apartıman sahibi idim.

Nişanlı ve çiçek

İki genç kızdan biri ötekine sordu:

— Nişanlından ayrıldığını işittim. Çok müteessir oldum.

Öteki cevap verdi:

— Ne çare hayat.

— Peki ama, seni son derece seviyordu. Delili de şu ki, her gün elinde bir çiçek buketile seni ziyarete geliyordu.

— Zaten ayrılmamızın sebebi de o ya?

— Ne münasebet?

— Ne münasebet olacak. Alçak o demetleri yapan çiçekçi kızla anlaşmış.

CAN KURTARAN:

Sandalla Bebekten Ortaköye geçmekte olan bir bay sandalcının yeleği üzerinde bir madalya gördü ve ne olduğunu sordu:

Sandalcı cevap verdi:

— Tahlisiye madalyası bayım.

— Demek bir insan hayatı kurtardın. Aferin sana..

— Ne biri bayım. Bir senede tamam yedi kişi... Ben olmasaydım yedi can bu akıntıda bağıra çığıra ölmüş olacaktı.

— Peki ama bir sene içinde bu yedi tesadüf nasıl oldu?

Sandalcı cevap verdi:

— Benim bu meret şandal sağlamdır falan ama, akıntıya, dalgaya dayanamaz. Bir sarsıntı oldu mu hemen devriliverir.

Parasız hizmetçi

Bayan tramvay durağında eski hizmetçisini gördü ve ssordu:

— Neredesin?

— Şurada Firuzağa taraflarında bir yerde...

— Rahat mısın bari? Sen sabah uykusunu pek severdin.

— Nerede bayancığım? Şimdi erkenden kalkıyorum.

— Bari geceleri erken yatıyor musun?

— Ne münasebet. Evin erkeği gece yarısından sonra geliyor.

— Yalnız oda hizmetine mi bakıyorsun?

— Yemek, bulaşık, tahta, çamaşır, bütün benim üstümde...

— Peki ama bukadar hizmete karşı kaç lira alıyorsun?

— Evvelâ yirm ilira alıyordum, şimdi bir senedenberi hiç...

— Nası lolur kızım? Hemen bırak yine bana gel...

Hizmetçi düşündü, meyus bir atvırla:

— İmkânı yok bayancığım, dedi,

— Peki konturatlı mısın?

— Hayır nikâhlıyım.

İSABET Kİ YALAN

Yeni evlenmiş bir kadın arkadaşile dertleşiyordu:

— Çok bedbahtım... Kocam akşamları gece yarısından sonra eve geliyor. Bu saatleri nerede geçirdiğini benden gizliyor.

Arkadaşı güldü:

— İsabet ki, gizliyor, dedi, onları nerede geçirdiğini doğru olarak söylese, muhakkak daha ziyade bedbaht olurdun.

Papağan

TARİHTEN ÇİZGİLER: YENİ SADRAZAMIN KONAĞINDA:

Sadrazamın eski ve samimi dostlarından biri — Dün gece sadaret mührünü alır almaz; bana bir yağlı kapı ve iki yüz altın ihda buyurulacağı vad buyurulmuştu... İşte erkenden geldim...

Sadrazam — Kapı meselesi kolay ama, iki yüz altını hatırlıyamıyorum. Neşe ve sürurla gece belki böyle bir halt etmişiz.

— A paşam darılma ama... Sen o haltı gece değil, şimdi ettin!...

NEYİ KAÇIRMIŞ:

Lokantaya girdi, bir masaya oturdu. Önünde duran listeye bir müddet göz gezdirdikten sonra kalktı şapkasını giyip yürüdü. Garson sabırsız bir müşteri zannederek kapı önünde yakaladı ve sordu:

— Aman bayım, ne oldu, ne var?

— Kaçırdım gidiyorum..

— Bir ahbabınızı mı?

— Hayır, listeye bakınca iştahımı!

RADYO MAKİNESİ:

Bay radyo mağazasına girdi ve iki gün evvel satın aldığı radyo makinesinden yana yakıla şikâyete başladı.

Mağaza sahibi:

— Şikâyetinize hayret ediyorum, dedi, verdiğim makine ile Avrupanın bütün istasyonlarını dinlemeniz kabildir.

Müşteri cevap verdi:

— Evet ama, makineniz bunları birbiri ardınca vermiyor. Hep bir arada dinlemiye bizi mecbur ediyor.

BEKLETMEMELİYMİŞ

Otopsi yapılacaktı. Bir hemşire sertabibin oda kapısını vurarak içeri girdi, büyük doktora;

— Bay direktör, dedi, ceset hazır... Dışarda bekliyor.

Doktor galiba o dakika bir mühim ilim meselesi düşünüyordu dalgınlıkla cevap verdi:

— Canım ne bekletiyorsunuz, bırakın içeri girsin!

ŞAHTE SERSERİ

Yazan Ta-Ka

MACERA AŞK VE EĞLENCE ROMANI..

— 10 —

Şoför sana gideceğin yeri sivabına gösterir. Şunları alıp geliver. Emme nohsan olmasın, unutulmasın ha!

Necati efendi kapıcının tuhaf bir neşe ile eline sıkıştırdığı listeye bir göz attı:

15 kilo kurufasulye, 20 kilo Bombay pirinci, 50 kilo sovan, 3 teneke zeytinyağı, 40 kilo sabun, 50 kasa bira, 20 tane yarım kiloluk rakı.

Liste çok uzundu ama, Necati efendi buraya kadarını süzdü. Kâğıdı büküp cebine soktu.

— Bunları Bursadan mı alacağız? Diye sordu. Kamyonetle gidip gelinecek öyle mi?

— He...

— Iyi ama Bodos efendi ben buraya iş görmiye gelmedim ki... İstirahat etmiye geldim. Siz bana mütemadiyen iş veriyorsunuz. Tenis meydanını temizlettiniz, camları sildirdiniz, şimdi de aşçı yamaklığı, vekilharç çıraklığı yaptırıyorsunuz. Bu böyle devam ederse ben otelden başımı alır giderim. Hem bu mesuliyetli bir iş. Siz bana ne olur daha mesuliyetsiz işler buluverin. Meselâ salonda hizmet etmek, asansörde çalışmak gibi şeyler...

Necati efendi bütün bu sözleri çok büyük bir neşe ile söylemişti. Şoförün yanına oturup kamyon hareket edinciye kadar kapıcı ağzı açık bakakaldı.

Bodos ağanın orta yerde âdeta budalalaştığını gören direktör sordu:

— Ne var, Bodos ağa dişin mi ağrıyor? Ağzını bir karış neden açtın?

— Diş ağrısının lâfı mı olur. Beni bu herif sağlam gebertecek, tıknefes idecek.

— Kim?

— Nicati efendi.

— Ne yaptı, Bursaya gitmem mi dedi?

— Sen ni diyon a Arif beem, dilediğin gadar iş buyur, yinem ağzı gulaklarına gavuştu. Bir sevinsin bir sevinsin, sankim iş buyurmadıh, geç baş köşeye gurul diye icazet virdik. Gülüşe gülüşe geçti getti. Bu herifi deflemenin münkünü yoh, münkünü yoh..

* * *

Akşama doğru Osman Nuri odasında istirahat ederken kapısı vuruldu. Delikanlı koltuğa kurulmuş, dinleniyordu.

— Giriniz! Diye seslendikten sonra ilâve etti. Bu zamana kadar nerde idın Necaticiğim?

Bir kadın sesi aklını başından aldı. Şaziye hanımın sesi cevap verdi:

— Ben Necati değilim, Şaziyeyim.

Osman Nuri zembereği boşanmış bir oyuncak gibi yerinden fırladı. Kadıncağız takmış, takıştırmış, sürmüş sürüştürmüş, iki dirhem bir çekirdek olmuş, hem kırıtıyor, hem sırıtıyordu.

— Bu Necati denilen serseriyi de nekadar seviyorsunuz kuzum? Dedi, sizi herkes ayıplıyor. Ne buldunuz bu adamda sanki?

— Necati efendide mi? Sormayın. O beni kazaya belâya karşı müdafaa ediyor.

— Hangi kazaya belâya?... Otelin içinde, kendi odasında insan kazaya belâya uğrar mı?

— Hem de nasıl hamfendi, hem de nasıl vızır vızır... Sebebi ziyaretiniz?

— Basit efendim, kaç gündür şöyle karşılıklı geçip bir tenha yerde iki çift lâf edemedik, bu bir. İkincisi kedilerinizi merak ettim, yine uyuyorlar mı?

— Hayır uyumuyorlar ama, yanlarına sokulmanızı tavsiye etmem. Bizim Necatiden başkasile geçinemiyorlar. Sizi tırmalarlar.

— Yine mi Necati... Bıktım şu kılıksız adamdan... Sizin gibi kibar, mevkii içtimai sahibi bir genç nasıl oluyor da öyle âdî adamlarla ülfet edebiliyor, akıl erdiremedim.

— Söyledim ya efendim, Necati benim kaza belâ sigortam.

Tam bu sırada kapı tekrar vuruldu. Bu sefer gelen Necatiden başkası olamazdı. Osman Nuri yine seslendi:

— Necati, Necaticiğim sen misin?

Çok şükür hakikaten Necati gelmişti. Gülerek kapıyı açtı.

— Elbette benim, başka kim olur ki? Diye içeri girerken eşikte durakaldı.

— Affedersiniz, sizi yalnız zannattim de.. Diye kekeledi, pardon, pardon.

Osman Nuri dostunun ters yüzüne dışarı çıkmasına meydan vermedi:

— Gel yahu, hamfendi kedilere şöyle bakıp gidecek, seninle az işimiz mi var? Nereye savuşuyorsun?

Necati içeri girdikten sonra Şaziye hamfendiye pılıyı pırtıyı toplamak düştü. Necati efendi eğer çok korkak ve çok dikkatli bir adam olsaydı, kart kadının kendisine nekadar kin ve garezle baktığını farkererek titrerdi. Halbuki Bursaya gidip gelişinden ne de olsa yorulmuştu. Bir koltuga oturdu.

— Bursadan geliyorum, dedi, çok yoruldum. Seni göresim geldi de şöyle bir ugradım. Hamfendimiz ne istiyorlardı?

— Onu geç bir kalem. Söyle bakalım Bursada ne işin vardı?

— Otele öteberi aldım. Vekilharçlık ne müşkülmüş.

— Ne münasebet?

— Ne münasebeti var m?? İşsiz, güçsüz bir herif olduğumu anladılar. Eğer reklâmcılık işi İstanbulda sökmezse aç kalmasınlar, bir baltaya sap olsunlar diye bahçıvanlıktan, uşaklıktan, vekilharç yamaklığına kadar gördürmedikleri hizmet kalmadı. Allah razı olsun.

— Şimdi ne olacak, bu münasebetsizler kameti arttırdılar.

— Adam sende şurada nekadarcık zaman kaldı ki... Çaresiz dayanılacak. Ben yoruldum gidip bir miktar uzanacağım. Akşama buluşuruz.

— Haydi git yat kardeşim, pekâlâ.. Elbette buluşuruz.

— 24 —

O gün bir acayip gündü. Ve bu acayip günün akşama doğrusunda Osman Nuriye olanlar oldu. Yani ya hayatında ilk defa aşka tutuldu. Canı sı-

kılmış gezmiye çıkmıştı. Şehire inen yolu takiben epey yürüdü. Yolda otele müşteri getiren kamyonete rasladı. Şoför tebdil gezen zengin hikâyesini tabiî duymuştu. Frenlere bastı.

— Osman Nuri beyefendi, otele dönerseniz buyurun, dedi,

— Ne münasebet, yürüyerek geldim yürüyerek dönerim.

— Çok uzaklaştınız, ayakla tam bir saatlik yoldur.

Osman Nuri dalgınlığına öyle şaştı ve bu şaşkınlık yüzünden öyle beli oldu ki, otele yeni gelen müşteriler komyonun içinden kahkahalarla güldüler.

İşte ne ettise bu kahkahalar etti. Osman Nuri efendi kamyonun içinde ihtiyar kadının yanında oturan güzel kızı görünce neye uğradığını busbütün şaşırdı, âdeta sapıttı. Şoföre elile bir teşekkür selâmı verdikten sonra içeri girdi. Yolda hemen ahbap oldular. İhtiyar kadın genç kızın teyzesi imiş. Adı Ayşe, Genç kızın adı da malûm oldu Belma.

Osman Nuri de kendisini takdim etti. Yolda geçtikleri yerlerin isimlerini birer birer söylemek suretile teyze hanımın gözüne girdi.

Otelin önüne gelince teyze hanım etrafı saran garsonların arasında bavullara nezaret ederken delikanlı Belma hanımla yalnız kalabildi. Genç kız ilk bakışta artık erimekte olan kardan adamı gördü.

— Ne güzel kardan adam, diye güldü, ne güzel...

— Çok mu beğendiniz? Biz yaptık. Necati ile barebar yaptık. Sadık bey de yardım etti. Sadık bey büyük bir deri şirketi müdürü. Necati efendi de benim dostum.

— Yal

— Fakat maalesef dündenberi eriyor.

— Kim, Necati efendi mi, deri tüccarı mı?

— İkisi de değil, bizim Ayaz paşa. Adını Ayaz paşa koyduk. Bugün güneş çoktu da... Eridi.

— Zarar yok bir tane daha yaparsınız. Burada çok kalacak mısınız?

— Hayır, yakında İstanbula döneceğim.

— Ne garip tesadüf, ben de yakında dönmeyi düşünüyordum.

* * *

Necati efendi sıçrıyarak yatağın içine oturdu. Odanın kapısı birdenbire arkasına dayanmış içeriye bir torpil gibi Osman Nuri girmişti. Gözleri parıl parıldı. Sordu:

— Ay Necaticiğim, bu güzel bataniyeyi nereden buldun? Oterciler mi verdiler?

— Hayır bir ahbap hediye etti, sen yoksa buraya sade bunu sormıya mı geldin?

— Değil azizim, sana hemen söylemiye mecburum. Bittim ben... Aşık oldum, seviyorum..

— Saçma... Saçmalıyorsun. Kepaze karıların lâfını etmiye, beni bunun için uyandırmıya utanmıyor musun?

— Saçmalıyan sensin, kepazelerden birini sevdim zannederek bana hakaret ettiğinin farkında mısın? Uyku sersemisin diye seni affediyorum. Yoksa mahşere kadar dargın kalırdık. Bir gorsen parmağın ağzında kalır. Harikulade guzel, şırın, namuslu, ciddi. Görür görmez sevdim. Öyle umuyorum ki, o da benden hoşlandı.

— Sende zaten eskidenberi kendini büyük görmek illeti var. Hangisi bu. Şaziye hanım mı, Leman hanım mı?

— Bırak şunları be yahu. Yeni geldi. Şimdi, demin... Daha hiç evlenmemiş. Teyzesile beraber geldiler.

— Sen delirdin mi Osman Nuri. Evlenmeyi munakkak aklına koydunsa hemen bu akşam baş göz olacak değilsin ya, saban ola hayrola... Kim bilir teyzesile beraber koca avına çıkmış nangi âşıtteye gönül kaptırdın?

— Necati sinirlenme, müstakbel yengenden bu biçim bahsetmiye sıkıl. Bir kere sevgilim asla âşikte değil. Koca avına çıkmış hali de yok. Hem benim avlanmıya değer bir kocaya nerem benziyor?

— Burada haklısın ama, belki tebdili kıyafet meselesini duymuştur.

— Yok canım, sana şimdi geldi diyorum. Yolda buluştuk.

— Ne olursa olsun, şimdi durup dururken elin ne idüğü belirsiz kızile evlenemezsin ya. Uzerimdeki müdafaa hakkımı istimal ediyorum. Alacağın kadını sana ben seçeceğim. Binaenaleyh sevgilini şöyle bir görmeliyim.

— Necaticiğim haklısın, doğru söylüyorsun. Evet bir kere sevgilimi gör, eğer nutkun tutulmazsa kulağımı çek.

* * *

Osman Nuri Necatiden hemen giyinip aşağı inmek vadini aldıktan sonra kendini salona attı. Gözlerini asansöre dikerek sevgilisini beklemiye başladı. Çok heyecanlıydı. Sigara üstüne sigara yakıyordu. Yine ufalmış bir sigaradan bir yenisini yakarken Belma içeri girdi ve ahenktar bir sesle sordu:

— Bu ne kadar sigar tiryakiliği Nuri bey? Büyük işler mi düşünüyorsunuz?

Osman Nuri Belma ile karşılaşınca kendisini çabucak topladı:

— Size bir şey söyliyeceğim Belma hanım, dedi, bu söyliyecegim şeyi bir Necati efendi biliyor, bir de Sadık bey. Ben başkalarının zannettiği gibi zengin bir adam değilim. Beni tebdili kıyafetle dolaşan bir mirasyedi sanıyorlar. Halbuki iki buçuk senedir boşta geziyorum.

— Şu halde bu zannı neden tashih etmediniz?

— Ben de sizin gibi düşünmüştüm. Hemen direktore koşup vaziyeti anlatacaktım. Fakat Necati mani oldu.

— Sık sık bansettiğiniz bu Necati de neci kuzum?

— O da boşta gezen bir zat. İkimizde Celadet gazetesinin ikramiyesini kazandık. Onun için buradayız.

İşte tam bu anda merdiven ayağında Necati efendi gorundu. Osman Nuri dostunu görür görmez.

— Necaticigim geliyor.

Diyerek fırladı. Belma babasını zaten gormuş hemen arkasını donerek oturmuştu. Delikanlı Necatının koluna girdi, salona doğru surukleıken:

— İşte, dedi, şurada oturan...

— Ay bu nazenin mi?

Osman Nurinin hiddetlenmesine gülerek yaklaştı. İkisi birden yanına gelince genç kız birdenbire başını kaldırarak döndü. Necati efendinin yüzüne bir müddet baktıktan sonra:

— Arkadaşınız Necati bey değil mi? Dedi. Müşerref oldum efendim.

— Evet Belma hanım, ta kendisi, elmas gibi kalbi var. Öyle temiz, öyle aziz bir dost ki...

Necati kızile karşılaşır karşılaşmaz apışmıştı. Kıvranır gibi iğildi. Belma:

— Oturmaz mısınız, dedi, Osman Nuri bey bana sizden çok bahsetti. Kendisile de pek az zamandanberi tanıştık ama hemen dost olduk öyle değil mi?

— Beni minnettar bıraktınız Belma hanım. Ne oldu sana Necati, yüzün sapsarı?

— Bir şey yok... Bir şey değil, geçer. Biraz midem sancılandı da...

— Söylesene birader, bende halis nane suyu var birebir gelir, şimdi getiririm. Dur sen...

Ve cevap beklemeden fırladı. Belma babasının yüzüne sevgile bakarak sordu.

— Sahiden mideniz mi ağrıyor Necati efendi?

— Sesini keser misin budala... İllâllah sizin elinizden! Burada da mı rahat

— Devam edecek —

Dünya Karikatürleri

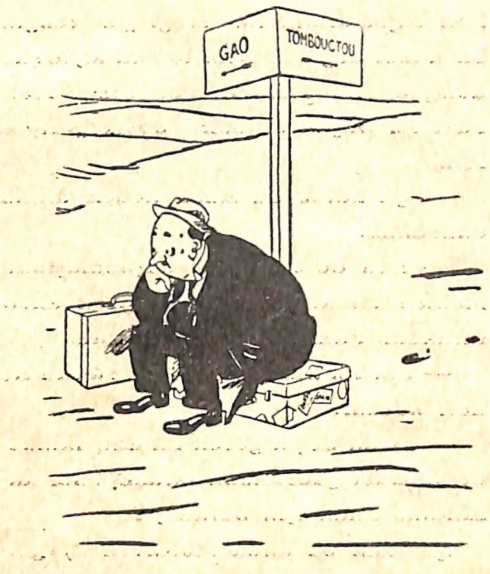

SAHRAYİ KEBİRDE:
Dalgın yolcu — Allah Allah, ben buralara ne yapmıya geldimdi?..

OTOMOBİL KAZASINDAN SONRA ZİYARET:
Bayan — Rica ederim bayım kalkmayınız, ben yabancı değilim!..

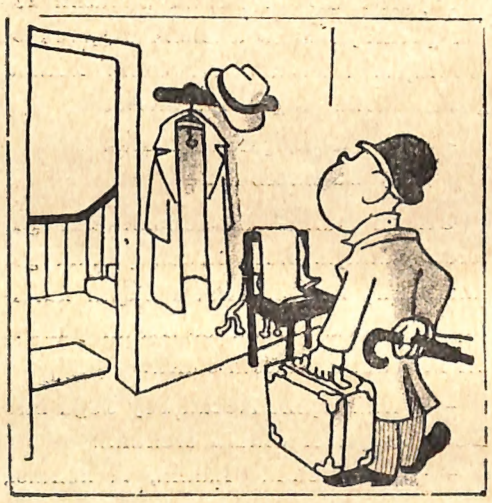

SEYAHATTEN HABSERSİZ DÖNEN KOCA:
— Tuhaf şey! Karım ameliyatla erkek olmadıse bu pardesü ile şapka ne oluyor?...

— Evi neden tepeye kurdun?..
— Ben tek katlı istedim, karım iki katlı olsun diye dayattı. Başka çare bulamadım!...

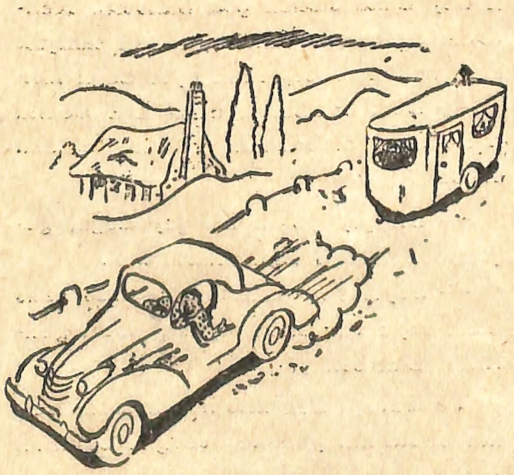

ŞOFÖR ARKASINA BAKMADAN KONUŞARAK:
— Gördün mü karıcığım, bir cıvatayı düzelttim, artık hızlı gidiyoruz. Ustalık başka şeydir vesselâm!...

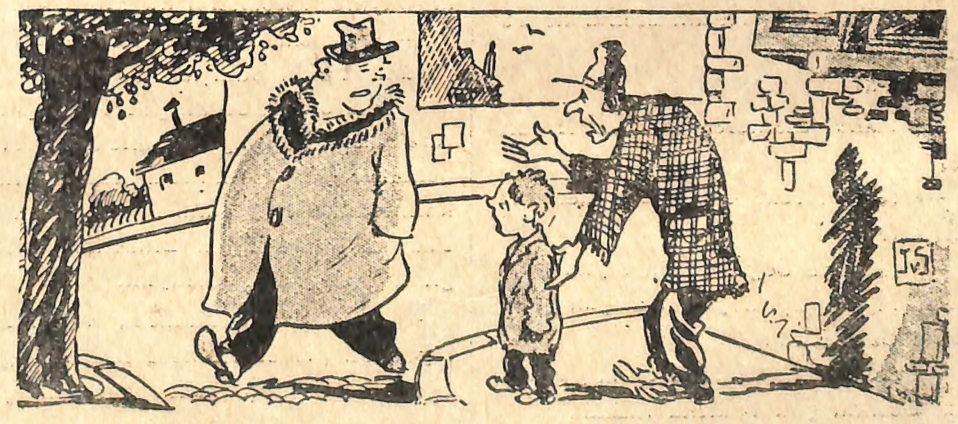

Dilenci — Rica ederim bayım, şu zavallı yavruya bir frank verir misiniz?
Dalgın bay — Bir frank değil, bedavaya versen işime gelmez. Evde buna benzer altı tane de benim var!...

Tarihten çizgiler albümü

Geçen yılların en karakteristik köşelerini nefis tablolarla canlandıran bu albüm, pek cazip bir şekilde basılmıştır. Artık unutulmıya yüz tutan eski âdetlerimiz bu albümde hep bir araya toplanmıştır. Falaka atan mektep hocası, sokak satıcılarının en dikkati çeken tipleri, velhasıl geçen yıllardaki yaşayışımızın tekmil hususiyetleri bu albümde yer almıştır. Fiatı yalnız 25 kuruştur. Bütün bayilerimizden arayınız.

Hayatın En Birinci Zevki

35.000 bayandan aldığımız teşekkür mektuplarında diyarlar ki; (Âdet zamanlarımız) için icat etmiş olduğunuz

Femil ve bağlarını

yalnız o zamanımızda değil, temiz olduğumuz zamanlarda bile seve seve ve zevkle kullanıyoruz ve hakikaten hayatın en lezzetli anlarını yaşıyor ve yumuşak, temiz, ufak, sıcak, misli görülmemiş ihtiraınızdan dolayı size candan teşekkür ediyoruz). Müessesemiz bu samimî mektuplarla müftehirdir.

---

4 üncü cildimiz

104 üncü sayı ile dördüncü cilt koleksiyonlarını tamamlıyan okuyucularımız ellerindeki sayıları idarehanemize göndererek hususî kapaklarımızla ciltletebilirler. Dördüncü cildimiz 79 uncu sayıdan başlamakta ve 104 ncü sayımızla tamamlanmaktadır. Cilt ücreti 50 kuruştur.

Kolleksiyonlarını dışardan ciltletmek için idarehanemize gönderenler cildiye ve posta ücreti olarak 65 kuruş göndermelidirler. Ciltler bir hafta zarfında ikmal edilerek iade edilir.

Kolleksiyonlarını bulundukları yerde ciltletmek istiyen okuyucularımıza 35 kuruş mukabilinde hususî kapaklarımızdan gönderebiliriz.

Kolleksiyonlarında noksanı olan okuyucularımız her noksan sayı için cildiye bedeline on kuruş ilâve etmelidirler. Noksan sayıları doğrudan doğruya idarehanemizden celbedebileceğiniz gibi, tekmil bayilerimizden de tedarik edebilirsiniz.

Atletik hututunuzu muhafaza ediniz

Şişmanlıkla mücadele ediniz ve bunun en iyi çaresi olan SHORT LINIA yı giyiniz. Daimî masajının tesirile yağlı tabakayı giderir. Hususî elâstikî bir trikodan yapılmış olan SHORT LINIA adî bir külot gibi yıkanır.

Fiyatı: 10 liradan itibaren.

Satış yeri yalnız:

J. ROUSSEL

Paris, 166 Bd. Haussmann

İSTANBUL, Beyoğlu

Tünel meydanı 12 No.lu.

Mağazamızı ziyaret ediniz veya 18 No.lu tarifemizi isteyiniz.

Sabah, öğle ve akşam her yemekten sonra Radyolin diş macunu kullanmalıdır. Çünkü

Güler yüz

için ilk şart güzel diş

Güzel diş

için ilk ve en esaslı şart da

Radyolin

Kullanmaktır.

RADYOLİN

MİKROPLARI % 100 ÖLDÜRÜR, DİŞLERİ FIRÇANIN GİREMEDİĞİ YERLERE KADAR NÜFUZ EDEREK TEMİZLER, PARLATIR, DİŞ ETLERİNİ BESLER HASTALANMALARINA MÂNİ OLUR.

Sabah, öğle ve akşam her yemekten sonra günde 3 defa kullanınız.

Meşhur Adamlar Ansiklopedisi

Dört senedenberi büyük bir itina ile «YEDİGÜN» tarafından neşredilen üstat İbrahim Alâettin'in bu büyük eseri tamamlanmış bulunuyor.

MEŞHUR ADAMLAR Ansiklopedisinin her kütüphane için lüzumlu bir eser olduğunu söylemiye hacet görmüyoruz. Meşhur Adamlar Ansiklopedisi dünya yüzünün en meşhur adamlarını, resimleri, hayatları ve eserlerile bir araya toplıyan kıymetli ve eşsiz bir tetkik mahsulüdür.

MEŞHUR ADAMLAR ANSİKLOPEDİSİ 4 nefis cilt içinde 1600 sayfalık muazzam bir eserdir. 9000 isim ve 7500 resim ve levhayı bir arada toplıyan bu güzel eserden kendinizi mahrum etmeyiniz.

KARİKATÜR

— Kocacığım, sen de biraz şapkamın altına doğru gir de ıslanmıyasın!...

Basıldığı yer: Yedigün Matbaası

İmtiyazı alan Neşriyat Müdürü: T. Şükrü